
منتشر شده در مجله جنوب جهانی

لری ایسون به ردیابی واکسن های کووید کمک کرد - حالا ترامپ می خواهد او
آیندهی هوش مصنوعی را کنترل کند

کیت کلارنبرگ

منتشر شده شده در مینت پرس نیوز

ترجمه مجله جنوب جهانی

در اوایل ژانویه، استارت‌آپ چینی DeepSeek مدل‌های هوش مصنوعی خود را معرفی کرد که نه تنها رقیب بزرگان صنعت هستند، بلکه حتی ممکن است آن‌ها را کاملاً پشت سر بگذارند—آن‌هم با هزینه‌ای ناچیز. این رویداد توسط رسانه‌های غربی به‌عنوان یک تحول انقلابی که سلطه‌ی آمریکا بر دنیای فناوری را تهدید می‌کند، مورد توجه قرار گرفته است. در نتیجه، صدها میلیارد دلار از ارزش سهام غول هوش مصنوعی آمریکا، انویدیا، کاسته شده و سیلیکون‌ولی به تکاپو افتاده تا دونالد ترامپ را برای اتخاذ اقدامی قاطع جهت بازپس‌گیری "مزیت استراتژیک" واشنگتن در این حوزه تحت فشار بگذارد.

دولت ترامپ قطعاً به چنین درخواست‌هایی گوش خواهد داد. در واقع، بلندترین و سرسخت‌ترین صداهایی که خواهان شکست دادن پکن در رقابت جهانی برای برتری هوش مصنوعی هستند، از درون حلقه‌ی نزدیکان رئیس‌جمهور به گوش می‌رسند—حتی از اعضای کابینه‌ی جدید او. اگرچه این موضوع در جریان اصلی رسانه‌ای کمتر مورد توجه قرار گرفته، اما ترامپ به‌نوعی در محاصره‌ی افرادی است که منافع مالی، ایدئولوژیک و سیاسی گسترده‌ای در محصولات و کاربردهای هوش مصنوعی دارند.

به‌عنوان نمونه، جان رتکلیف، که ترامپ او را به‌عنوان رئیس جدید سیا منصوب کرده، سال‌ها در هیئت‌مدیره‌ی چندین شرکت هوش مصنوعی حضور داشته و به آن‌ها مشاوره داده است—شرکت‌هایی که قراردادهای چند میلیارد دلاری با پنتاگون دارند. یکی از این شرکت‌ها، Arctop، از هوش مصنوعی برای "تجزیه و تحلیل سیگنال‌های مغزی به‌منظور ترجمه‌ی بی‌وقفه‌ی افکار به گفتار و اقدامات دیجیتالی" استفاده می‌کند و در حال حاضر قرارداد ۱.۲۵ میلیون دلاری با نیروی هوایی ایالات متحده دارد تا فعالیت مغزی کارآموزان را در حین آموزش تحت نظر بگیرد.

علاوه بر این، رتکلیف در سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ به‌عنوان مشاور در شرکت Shield AI فعالیت می‌کرد. در دومین سال همکاری‌اش، این شرکت یک قرارداد ۹۵۰ میلیون دلاری با نیروی هوایی آمریکا برای استفاده از هوش مصنوعی در هدایت پهپادهای بدون سرنشین دریافت کرد. سیا مدت‌هاست که از چنین فناوری‌هایی برای اجرای برنامه‌های ترور هدفمند در سراسر جهان استفاده می‌کند. جالب آن‌که Shield AI تنها شرکتی نیست که رتکلیف به آن ارتباط دارد و خدمات مشابهی ارائه می‌دهد—اظهارات او به سنای آمریکا نشان می‌دهد که او با حداقل شش شرکت دیگر مرتبط با مجتمع نظامی-صنعتی در ارتباط است.

در اسناد مربوط به تأییدیه‌ی او، رئیس جدید سیا اعلام کرده که "هیچیک" از معاملات تجاری او تعارض منافع ایجاد نمی‌کنند یا حتی چنین "به‌نظر" نمی‌رسند. اما این ادعاها، با توجه به اینکه ترامپ در دومین روز از آغاز دوره‌ی دوم ریاست‌جمهوری خود، یعنی در ۲۳ ژانویه، پروژه‌ی ۵۰۰ میلیارد دلاری Stargate را معرفی کرد، کاملاً زیر سؤال می‌روند. این پروژه شامل ساخت ۲۰ مرکز داده‌ی بزرگ هوش مصنوعی در آمریکا تا سال ۲۰۲۹ است که توسط کنسرسیومی از شرکت‌های خصوصی بزرگ هوش مصنوعی و مؤسسات مالی مدیریت خواهند شد.

نشریه فوربز این اقدام را "تاریخی" توصیف کرده و آن را تلاشی برای تثبیت موقعیت واشنگتن به‌عنوان "رهبر بلامنازع جهانی در حوزه‌ی هوش مصنوعی" دانسته است. اما در همین حال، ظهور DeepSeek نشان داد که برتری در هوش مصنوعی نیازی به قدرت محاسباتی عظیم یا سرمایه‌گذاری‌های کلان ندارد. این سیستم که لقب "قاتل ChatGPT" را گرفته، تنها در دو ماه و با هزینه‌ای کمتر از ۶ میلیون دلار توسعه یافته است. حتی رسانه‌های جریان

اصلی نیز اذعان دارند که DeepSeek آینده‌ی Stargate را پیش از آغاز رسمی پروژه تهدید کرده است.

با این تفاسیر، جای تعجب نیست که DeepSeek از زمان راه‌اندازی، هدف حملات سایبری بی‌وقفه قرار گرفته است. رسانه‌های دولتی چین این حملات را یک "حمله‌ی گسترده‌ی بی‌رحمانه" توصیف کرده‌اند که از "آدرس‌های IP آمریکایی" سرچشمه می‌گیرند. با توجه به سوابق رتکلیف و سمت جدیدش در سیا، همراه با سیاست ترامپ در تسهیل عملیات سایبری آژانس در دوره‌ی اول ریاست‌جمهوری‌اش و روابط تاریک دولت او با غول‌های هوش مصنوعی، این سؤال مطرح می‌شود که چند عدد از این آدرس‌های IP متعلق به لانگلی، ویرجینیا هستند؟

"رفتاری بی‌نقص"

یکی از شرکت‌های هوش مصنوعی که قرار است پروژه‌ی Stargate را اجرا کند، OpenAI، شرکت مادر ChatGPT است. مدیرعامل آن، سم آلتمن، سال‌هاست که در رسانه‌های غربی به‌عنوان چهره‌ی اصلی انقلاب هوش مصنوعی مورد ستایش قرار گرفته است—مجله‌ی نیویورک در سپتامبر ۲۰۲۳ او را با جی. رابرت اوپنهایمر، پدر بمب اتم، مقایسه کرد.

در کنفرانس مطبوعاتی کاخ سفید که آغازگر پروژه‌ی Stargate بود، آلتمن در کنار ترامپ ایستاده بود و با لبخند سخنانی کرد. او با شور و شوق اعلام کرد: "این مهم‌ترین پروژه‌ی این عصر خواهد بود... بدون شما، آقای رئیس‌جمهور، ما قادر به انجام این کار نبودیم، و از اینکه در این مسیر همراه شما هستم، هیجان‌زده‌ام."

اما این ستایش‌های پرشور، تضاد آشکاری با موضع‌گیری‌های او در سال ۲۰۱۶ دارد، زمانی که او ترامپ را با آدولف هیتلر مقایسه می‌کرد و از مردم می‌خواست به هیلاری کلینتون رأی دهند. پس از آن، او کمک‌های مالی قابل‌توجهی به نامزدها و کمپین‌های دموکرات کرد، از جمله ۲۰۰ هزار دلار به جو بایدن.

چرخش ناگهانی سیاسی آلتمن، به‌طور عجیب و غریبی هم‌زمان با حضور برجسته‌ی او در "کنفرانس هوش مصنوعی برای خیر عمومی" در ژوئیه‌ی ۲۰۲۴ رخ داد. در آنجا، او اظهاراتی به‌شدت نگران‌کننده بیان کرد، از جمله:

"در بلندمدت... من انتظار دارم که قرارداد اجتماعی نیاز به تغییراتی داشته باشد، زیرا انتظار داریم [هوش مصنوعی] بسیار قدرتمند شود. من معتقد نیستم که شغل‌ها به‌طور کامل از بین خواهند رفت، زیرا همیشه کارهای جدیدی برای انجام دادن پیدا می‌کنیم. اما فکر می‌کنم کل ساختار اجتماعی نیازمند بازنگری و تنظیم مجدد خواهد بود."

پیش‌بینی آلتمن نگرانی‌های گسترده‌ای را برانگیخت مبنی بر اینکه او و دیگر نوآوران هوش مصنوعی به دنبال بهره‌برداری از قدرت بی‌سابقه‌ی فناوری‌های ثبت‌شده‌ی خود برای اهدافی شوم و دگرگون‌کننده‌ی جهان هستند. با این حال، این چشم‌انداز تاریک در مقایسه با اظهارات روزمره‌ی لری الیسون، مدیرعامل اوراکل-شرکت فناوری بزرگی که یکی از مهره‌های اصلی پروژه‌ی Stargate محسوب می‌شود-چندان نگران‌کننده به نظر نمی‌رسد.

اوراکل، هرچند کمتر در کانون توجه قرار دارد، یکی از بزرگ‌ترین و سودآورترین شرکت‌های فناوری در جهان است که طی چندین دهه، میلیاردها دلار از

قراردادهای خود با سازمان‌های دولتی آمریکا به دست آورده است. پرسودترین مشتری این شرکت نیز سیا است.

ورود اوراکل به عرصه‌ی هوش مصنوعی تحولی نسبتاً جدید محسوب می‌شود، اما الیسون—که بر اساس گزارش بلومبرگ، چهارمین فرد ثروتمند جهان است—برای این فناوری طرح‌هایی بلندپروازانه و پادآرمان‌شهری دارد و هیچ ابایی از اعلام علنی آن‌ها ندارد. در نشست سرمایه‌گذاران در سپتامبر ۲۰۲۴، او با افتخار اعلام کرد که هوش مصنوعی می‌تواند تمامی سیستم‌های نظارتی عمومی و خصوصی، از دوربین‌های مداربسته گرفته تا دوربین‌های داشبورد خودروها، را به‌طور دائمی تحت کنترل داشته باشد.

الیسون همچنین پیش‌بینی کرد که پهپادهای مجهز به هوش مصنوعی جایگزین خودروهای پلیس در تعقیب‌های سرعت‌بالا خواهند شد—"چیزی که در عصر پهپادهای خودمختار بسیار ساده است":

"ما همیشه تحت نظارت خواهیم بود، و اگر مشکلی وجود داشته باشد، هوش مصنوعی آن را شناسایی کرده و به فرد مربوطه گزارش خواهد داد. شهروندان رفتاری بی‌نقص خواهند داشت زیرا همه‌چیز به‌طور مداوم ضبط و گزارش می‌شود."

"از نظر فنی، ساده است"

در نشست مطبوعاتی Stargate در کاخ سفید در ۲۳ ژانویه، الیسون کاربردی کاملاً جدید برای هوش مصنوعی معرفی کرد—استفاده از آن در حوزه‌ی سلامت، از جمله تولید واکسن‌های mRNA با واکنش سریع برای بیماری‌های

جدی، به‌ویژه سرطان. او تحقیقات و توسعه‌ی اوراکل در این زمینه را با عباراتی هیجان‌انگیز توصیف کرد و گفت:

"یکی از هیجان‌انگیزترین پروژه‌هایی که روی آن کار می‌کنیم."

الیسون مدعی شد که تجزیه و تحلیل نتایج یک آزمایش خون ساده با استفاده از هوش مصنوعی می‌تواند امکان "تشخیص زودهنگام" بیماری‌های جدی را فراهم کند و سپس واکسن مناسب را برای هر فرد تجویز نماید:

"وقتی ژنوم تومور سرطانی را تعیین توالی کنیم، می‌توانیم واکسنی متناسب با آن شخص طراحی کنیم و او را در برابر همان سرطان واکسینه کنیم... شما می‌توانید آن واکسن mRNA را تولید کنید—دوباره، با استفاده از هوش مصنوعی و به‌صورت روباتیک—و این کار تنها در عرض ۴۸ ساعت انجام می‌شود... تصور کنید تشخیص زودهنگام سرطان و تولید واکسنی اختصاصی برای نوع خاص سرطان شما... این، وعده‌ی هوش مصنوعی و آینده است."

واکسن‌های mRNA همچنان موضوعی بحث‌برانگیز در جامعه‌ی علمی هستند و در ایالات متحده و سایر کشورها فقط برای "استفاده‌ی اضطراری" مجاز شده‌اند. این مسئله بدون در نظر گرفتن روابط دیرینه‌ی اوراکل با سیا است—سازمانی که در گذشته از کمپین‌های واکسیناسیون جعلی برای عملیات جاسوسی و تغییر رژیم‌های سیاسی استفاده کرده است. جالب آنکه نام اوراکل نیز از پروژه‌ای متعلق به سیا گرفته شده است که الیسون در دهه‌ی ۱۹۷۰ به‌عنوان پیمانکار در آن مشارکت داشت.

از آنجا که اوراکل محصولات و خدمات خود را به کسب‌وکارها و دولت‌ها می‌فروشد، نه به شهروندان عادی، فعالیت‌های این شرکت معمولاً از دید

رسانه‌های جریان اصلی پنهان می‌ماند. با این حال، نفوذ اوراکل در تمام جنبه‌های زندگی عمومی، سیاسی و حتی روزمره گسترده است، زیرا بسیاری از شرکت‌ها، نهادهای دولتی و مراکز آموزشی برای مدیریت پایگاه‌های داده‌ی خود به نرم‌افزارهای این شرکت متکی هستند.

"حریم خصوصی، مدت‌هاست که از بین رفته است"

الیسون نه تنها هیچ نگرانی‌ای بابت جمع‌آوری حجم عظیمی از داده‌های حساس توسط اوراکل ندارد، بلکه آن را مزیت رقابتی منحصر به فرد شرکتش می‌داند. در سال ۲۰۰۴، او با افتخار اعلام کرد:

"پایگاه داده‌ی اوراکل برای ثبت اطلاعات تقریباً همه چیز استفاده می‌شود. اطلاعات مربوط به حساب بانکی شما، مانده‌ی جاری و پس‌اندازتان در پایگاه داده‌ی اوراکل ذخیره می‌شود. رزرو بلیت هواپیمای شما در پایگاه داده‌ی اوراکل ثبت می‌شود. کتاب‌هایی که در آمازون خریده‌اید، اطلاعات حساب شما در یاهو!... همه‌ی این‌ها در پایگاه داده‌ی اوراکل ذخیره شده‌اند... حریم خصوصی، مدت‌هاست که از بین رفته است."

از زمان تأسیس اوراکل، الیسون به‌طور سرسختانه مدافع ایجاد پایگاه‌های اطلاعاتی عظیم دولتی بوده است. حملات ۱۱ سپتامبر فرصتی به او داد تا این ایده را علناً مطرح کند. در ژانویه ۲۰۰۲، او مقاله‌ای در نیویورک تایمز منتشر کرد و خواستار ایجاد "یک پایگاه داده‌ی امنیت ملی واحد" در ایالات متحده شد. این سیستم متمرکز قرار بود شامل "داده‌های بیومتریک، اثر انگشت، اسکن دست و عنبیه" باشد.

"بزرگ‌ترین گامی که ما آمریکایی‌ها می‌توانیم برای دشوار کردن کار تروریست‌ها برداریم، این است که تمام اطلاعات موجود در پایگاه‌های داده‌ی دولتی مختلف را در یک پایگاه داده‌ی امنیت ملی جامع کپی کنیم... ایجاد چنین پایگاه داده‌ای از نظر فنی ساده است. تنها کاری که باید انجام دهیم این است که اطلاعات صدها پایگاه داده‌ی اجرای قانون را در یک پایگاه داده‌ی واحد تجمیع کنیم. این سیستم را می‌توان ظرف چند ماه ساخت."

دو ماه پس از ۱۱ سپتامبر، اوراکل یکی از مقامات ارشد سیا، دیوید کارنی، را پس از ۳۲ سال خدمت در این سازمان به استخدام خود درآورد تا این پیشنهاد را به دولت‌های سراسر جهان ارائه کند. کارنی اذعان داشت که حملات تروریستی "کسب‌وکار را راحت‌تر کرده است" - پیش‌تر، "برای جلب مشتریان دولتی و خصوصی باید تهدیدها و مشکلات را بزرگ جلوه می‌دادیم"، اما بعد از فروپاشی برج‌های دوقلو، "همه مشتاق خرید این سیستم شدند!" اوراکل همچنان به‌طور فعال جذب نیرو از میان کهنه‌کاران سیا و مقامات واشنگتن را ادامه می‌دهد تا از نفوذ آن‌ها در لابی‌گری‌های خود استفاده کند.

"آیا به چنین سیستمی می‌توان اعتماد کرد؟"

اوراکل هم‌اکنون حجم عظیمی از داده‌های شهروندان آمریکایی و افراد خارج از ایالات متحده را، بدون آگاهی آن‌ها، ذخیره‌سازی می‌کند. افزودن اطلاعات سلامت شخصی به این مجموعه‌ی عظیم، می‌تواند فرصت‌های بی‌سابقه‌ای را برای نظارت و کنترل اجتماعی در اختیار سازمانی قرار دهد که به دلیل تاریخچه‌ی فساد، معاملات پنهان، و پرداخت رشوه برای پیشبرد منافع تجاری‌اش، تقریباً غیرقابل حسابرسی است.

وضعیت را بدتر از این می‌کند که کارشناسان امنیت سایبری مدت‌ها هشدار داده‌اند که پایگاه‌های داده‌ی اوراکل از امنیت کافی برخوردار نیستند و به راحتی در معرض نفوذ بازیگران دولتی و غیردولتی قرار دارند.

آلن مک‌لئود، نویسنده‌ی وبسایت MintPress که به‌طور گسترده درباره‌ی ایس‌ان تحقیق کرده، با نگرانی می‌گوید:

"ایس‌ان مدام راه‌های جدیدی برای بدتر کردن وضعیت جهان پیدا می‌کند. واکسن‌های مبتنی بر هوش مصنوعی فقط جدیدترین ایده‌ی بدی است که این الیگارشی برای کسب سود شخصی خود و به ضرر مردم جهان، تبلیغ می‌کند."

ابزارهای تحلیلی

نکته‌ی قابل‌توجه این است که تنوع‌بخشی اوراکل به حوزه‌ی هوش مصنوعی پس از آن صورت گرفت که دولت اول ترامپ از خدمات این شرکت در اجرای "عملیات سرعت نور" (Operation Warp Speed) استفاده کرد-یک "همکاری دولتی-خصوصی" که واکسن‌های کووید-۱۹ را تولید و به جمعیت ایالات متحده عرضه کرد.

از همان ابتدا، OWS با یک مؤلفه‌ی نظارتی نگران‌کننده همراه بود. مونسف سلاوی، رئیس این عملیات و یکی از مقامات ارشد صنایع دارویی، تصریح کرد که دریافت‌کنندگان واکسن از طریق سیستم‌های ردیابی "فوق‌العاده دقیق" تحت نظارت قرار خواهند گرفت. هدف ظاهری این کار، اطمینان از دریافت هر دو دوز واکسن و نظارت بر "عوارض جانبی احتمالی" آن بود.

به گفته‌ی ویتنی وب، روزنامه‌نگار مستقل و کارمند سابق MintPress، اینجا بود که اوراکل وارد عمل شد. او معتقد است که مشارکت این شرکت در این پروژه—که "آینده‌گرایان" آن را به‌عنوان ورود به عصری جدید توصیف کردند که در آن "نظارت داخلی با نظارت خارجی ترکیب می‌شود"—به آغاز "دورانی بی‌سابقه از اقتدارگرایی" منجر شده است.

وب همچنین خاطرنشان می‌کند که ترکیب زیرساخت‌های هوش مصنوعی با بیوتکنولوژی، به معنای گسترش دامنه‌ی نظارت جهانی ایالات متحده به "مرز نهایی" است: بدن انسان.

اوراکل هرگز به‌طور علنی درباره‌ی نقش خود در OWS صحبت نکرد. میزان درآمد این شرکت از قراردادهای فدرال مرتبط با این پروژه و جزئیات این معاملات هیچ‌گاه در منابع عمومی ثبت نشد. در همین حال، توضیحات سلووی درباره‌ی نظارت بر واکسیناسیون کووید-۱۹ شفاف و ثابت نبودند، اما در اکتبر ۲۰۲۰، او به یک "سیستم نظارتی فعال در حوزه‌ی فارماکوویجیلانس" اشاره کرد—اصطلاحی که در همان زمان در اسناد وزارت بهداشت و خدمات انسانی ایالات متحده (HHS) نیز دیده می‌شد:

"ایمنی بلندمدت این واکسن‌ها با استفاده از نظارت فارماکوویجیلانس به‌دقت ارزیابی خواهد شد... هدف اصلی این نظارت، تعیین عملکرد هر واکسن در شرایط واقعی، مطالعه‌ی اثربخشی آن و شناسایی عوارض جانبی نادر است که در کارآزمایی‌های بالینی شناسایی نشده‌اند. OWS همچنین از ابزارهای تحلیلی فارماکوویجیلانس برای نظارت مستمر بر داده‌های این حوزه استفاده خواهد کرد. ابزارهای تحلیلی قدرتمند برای پردازش حجم عظیمی از داده‌ها به کار گرفته خواهند شد."

این حجم از داده‌ها چگونه استفاده شد و "اهرم‌سازی" آن به چه صورتی انجام گرفت، هرگز مشخص نشد.

نقش اوراکل در OWS تقریباً به‌طور کامل به فراموشی سپرده شده است، همان‌طور که نقش شرکت هول‌انگیز پالانتیر—که توسط حامی سرسخت ترامپ، پیت تیل، تأسیس شده بود—نیز فراموش شده است. پالانتیر، مشابه اوراکل، در سال‌های اخیر به‌طور گسترده وارد حوزه‌ی هوش مصنوعی شده و انتظار می‌رود که از پیروزی دوباره‌ی ترامپ در انتخابات، سود هنگفتی ببرد.

جیم اونیل، یکی از نزدیکان تیل و از حامیان دیرینه‌ی لغو مقررات حوزه‌ی سلامت، برای تصدی سمت معاون وزیر HHS تحت رهبری رابرت اف. کندی جونیور در نظر گرفته شده است.

محصولات جاسوسی و امنیتی پالانتیر—که در بسیاری از موارد مدعی ارائه‌ی قابلیت‌های پیش‌بینی جرم پیش از وقوع آن هستند—مدتها است که محل مناقشه‌اند. اما در سال‌های اخیر، ورود تهاجمی این شرکت به خدمات بهداشت عمومی در غرب و تطبیق مدل "جرمیابی پیش از وقوع" آن با حوزه‌ی فوریت‌های پزشکی، نگرانی‌ها را دوچندان کرده است.

حضور اونیل در چنین سمت تأثیرگذاری به‌احتمال‌زیاد تمامی موانع موجود بر سر راه نفوذ پالانتیر به سیستم‌های بهداشتی عمومی را از بین خواهد برد.

ویتی وب این وضعیت را چنین تحلیل می‌کند:

"ادغام بیوتکنولوژی‌های تجربی با لغو مقررات، فرصت بزرگی را برای گسترش دامنه‌ی نظارت دولت فراهم می‌کند و همچنین به آن امکان می‌دهد که

داده‌های متنوع‌تری را استخراج کند. نظارت بر محیط داخلی و خارجی شهروندان آمریکایی در حال حاضر نیز به اشکال دیگر در حال اجراست. مقامات و نامزدهای دولت ترامپ به دنبال حذف آزمایش‌های درباره اثربخشی واقعی واکسن‌های mRNA هستند و قصد دارند آن‌ها را با 'بیونظارت' جایگزین کنند. در این روش، از ابزارهایی مانند دستگاه‌های پوشیدنی دیجیتال برای نظارت بر تأثیر محصولات آزمایش‌نشده بر بدن انسان استفاده خواهد شد. این داده‌ها به شرکت‌های داروسازی و پیمانکاران HHS ارسال خواهد شد—پیمانکارانی که بسیاری از آن‌ها، مانند پالانتیر، از تأمین‌کنندگان اصلی خدمات نظارتی اطلاعاتی محسوب می‌شوند."

"دورانی خطرناک"

همان‌طور که آلن مک‌لئود اشاره کرده است، جاه‌طلبی‌های اوراکل در حوزه‌ی هوش مصنوعی، با توجه به روابط نزدیک این شرکت با ساختارهای نظامی، امنیتی و اطلاعاتی نه‌تنها ایالات متحده بلکه دیگر قدرت‌های امپریالیستی—به‌ویژه اسرائیل—بسیار نگران‌کننده است.

مطابق گزارش‌های قبلی MintPress، مقامات ارشد اوراکل هیچ تردیدی در حمایت خود از رژیم صهیونیستی اسرائیل و نیروهای اشغالگر اسرائیلی ندارند. در اوت ۲۰۲۱، در مراسم افتتاح یک مرکز داده‌ی جدید اوراکل در اورشلیم، صافرا کاتز، مدیرعامل اسرائیلی‌تبار این شرکت، اظهار داشت:

"تعهد ما به اسرائیل بی‌همتا است... [اگر کارمندان ما] با مأموریت ما برای حمایت از دولت اسرائیل موافق نیستند، شاید این شرکت برای آن‌ها مناسب نباشد. من و لری [الیسون] به‌طور علنی به اسرائیل متعهد هستیم و وقت

شخصی خود را به این کشور اختصاص می‌دهیم. هیچ‌کس نباید از این موضوع شگفت‌زده شود."

الیسون، سال‌هاست که به‌صورت شخصی از اشغالگری اسرائیل حمایت مالی می‌کند. در سال ۲۰۰۷، نیم میلیون دلار برای توسعه‌ی شهرک‌سازی‌های غیرقانونی در سرزمین‌های اشغالی اختصاص داد. هفت سال بعد، او ۱۰ میلیون دلار به سازمان "دوستان ارتش دفاعی اسرائیل" (FIDF) اهدا کرد. سپس، در سال ۲۰۱۷، ۱۶.۶ میلیون دلار دیگر به این سازمان پرداخت کرد—بزرگ‌ترین کمک مالی فردی که تاکنون دریافت کرده‌اند—تا هزینه‌ی ساخت یک مرکز آموزشی جدید برای واحدهای پیاده‌نظام ارتش اسرائیل را تأمین کند.

در یک گالای جمع‌آوری کمک مالی هم‌زمان، الیسون با شور و شوق گفت:

"دو هزار سال، ما مردمی بدون سرزمین بودیم، اما اکنون کشوری داریم که آن را خانه‌ی خود می‌نامیم... در تمام دوران‌های خطرناک از زمان تأسیس اسرائیل، ما به مردان و زنان شجاع ارتش دفاعی اسرائیل متکی بوده‌ایم تا از خانه‌ی ما دفاع کنند... ما باید هر کاری که می‌توانیم انجام دهیم تا به این سربازان قهرمان نشان دهیم که تنها نیستند."

الیسون همچنین یکی از نزدیک‌ترین دوستان شخصی بنیامین نتانیاهو محسوب می‌شود. در سپتامبر ۲۰۲۱، پس از کنار رفتن نتانیاهو از قدرت و آغاز تحقیقات درباره‌ی فساد گسترده‌ی او در دوران نخست‌وزیری، الیسون او را با هواپیمای شخصی خود به جزیره‌ی اختصاصی‌اش در هاوایی برد و به او یک سمت در هیئت‌مدیره‌ی اوراکل با حقوق سالانه‌ی ۴۵۰ هزار دلار پیشنهاد داد.

"چه چیزی ممکن است اشتباه پیش برود؟"

اکنون، همان دولت ترامپ که سابقه‌ی شدیدترین حمایت‌های ممکن از اسرائیل را دارد، به دنبال "برتری استراتژیک" در هوش مصنوعی است—با همکاری OpenAI و اوراکل، شرکتی که به‌سیا نزدیک است و به تأمین مالی وحشیانه‌ترین جنایات اسرائیل کمک کرده است.

این شرکت، علاوه بر داشتن تاریخچه‌ای بحث‌برانگیز در حوزه‌ی سلامت، سابقه‌ای نگران‌کننده در سوءاستفاده از داده‌های خصوصی افراد دارد.

پس چه چیزی ممکن است اشتباه پیش برود؟

درباره‌ی نویسنده

کیت کلارنبرگ یک روزنامه‌نگار تحقیقی و یکی از نویسندگان MintPress News است که به بررسی نقش سرویس‌های اطلاعاتی در شکل‌دهی به سیاست و افکار عمومی می‌پردازد. مقالات او پیش‌تر در The Cradle، Declassified UK و Grayzone منتشر شده‌اند.

او را در توییتر دنبال کنید: @KitKlarenberg